

בש"פ 9081/17 - מדינת ישראל נגד סיסאיי איינאו

בבית המשפט העליון

בש"פ 9081/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: סיסאיי איינאו

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ח' בכסלו התשע"ח (26.11.2017)

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיב: עו"ד אורלי פרייזלר

החלטה

לפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. הרקע הצריך לעניין פורט בהחלטה קודמת שניתנה בעניין הארכת מעצרו של המשיב (החלטת השופט נ' הנדל בבש"פ 6783/17 מדינת ישראל נ' איינאו (7.9.2017) (להלן: בש"פ 6783/17)). בתמצית ייאמר כי ביום 7.9.2016 הוגש נגד המשיב ושלושה נאשמים אחרים כתב אישום בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו אשר תוקן

עמוד 1

בהמשך (להלן: הנאשמים האחרים; וכתב האישום המתוקן). כתב האישום המתוקן מייחס למשיב עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) לחוק האמור; והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. בתמצית, על פי כתב האישום המתוקן, המשיב, הנאשמים האחרים ונוספים היו מעורבים בקטטה שהתרחשה סמוך לכניסה למועדון לילה בו בילו אלה באותו הערב (להלן: המועדון). במהלך הקטטה, על פי המיוחס, דקר המשיב עם סכין מתקפלת שהייתה בחזקתו את אחד המעורבים בקטטה (להלן: נאשם 2) וכן קטינה ששהתה במקום עמו ועם נאשם נוסף (להלן: הקטינה). כתוצאה מהמעשים האמורים נזקקו נאשם 2 והקטינה לטיפול רפואי, שבגדרו אף נכרתה כלייתה של הקטינה.

2. המבקשת הגישה בקשה למעצרו של המשיב ונאשמים 1-2 ולהמשך תנאי שחרורו של נאשם 4 עד תום ההליכים נגדם. בבקשה נטען כי נגד המשיב קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, לרבות תיעוד וידאו של האירוע ממספר מצלמות; הודעות מאבטח המועדון; וממצאים שנמצאו בזירת האירוע (סכין ואבן מגואלות בדם, וכן פנס רכב איתם, על פי הראיות, הכו הצדדים זה את זה). עוד נטען כי נגד המשיב קמה עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, נוכח מעשיו האלימים המתוארים בכתב האישום המתוקן ותוצאותיהם הקשות. עוד הוסף כי בנסיבות במקרה דנן אין בנמצא חלופת מעצר שיש בה כדי להבטיח את מטרות מעצרו של המשיב, ומשכך התבקש כאמור להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 10.10.2016 הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, ולבקשתו הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא) על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב.

3. השתלשלות העניינים הבלתי שגרתית אשר להליכי מעצרו של המשיב פורטה בבש"פ 6783/17 ולמותר לעמוד עליה במלואה פעם נוספת. יאמר בתמצית כי נערכו מספר תסקירי שירות מבחן בעניינו של המשיב; ביום 23.1.2017 הורה בית המשפט, בהסכמת הצדדים, על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני; ביום 21.3.2017 הורה בית המשפט (כב' השופט א' הימן), לבקשת המשיב, על הוספת אשתו כמפקחת (להלן: האישה) ועל התרת חלונות מסוימים בפיקוח האלקטרוני; וביום 2.7.2017 הורה בית המשפט על "ביטול הפיקוח האנושי על המעצר [של המשיב - ע' פ'] בפיקוח איזוק אלקטרוני", במסגרת בקשתו של זה לעיון חוזר בתנאי מעצרו ולביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני. על החלטה אחרונה זו הוגשו עררים לבית משפט זה מטעם המבקשת והמשיב. כעולה מהערר שלפניי ונספחיו, המבקשת טענה בעררה כי לא קיימת סמכות להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני מבלי שמתלווה למעצר האמור פיקוח אנושי "משלים"; בעוד המשיב טען בעררו כי היה על בית המשפט המחוזי לאמץ את מסקנת שירות המבחן בתסקירו אשר לביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני (להלן: ערר המבקשת; וערר המשיב). ביום 11.7.2017, לאחר ששמע את טענות הצדדים, הורה השופט (כתוארו אז) ח' מלצר על העברת הדיון בעררים לפני הרכב. ביני לביני, ביום 8.8.2017, הגישה המבקשת בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי שבמסגרתה עתרה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בבקשתה, ציינה המבקשת כי ביום 6.8.2017 הזעיקה אשתו של המשיב כוחות משטרה לביתם והתלוננה כי זה שתה משקאות אלכוהוליים וכאשר ביקשה כי יחדל מכך, תקף אותה וחבט בראשה פעמיים (להלן: האירוע מיום 6.8.2017); כי בגין האירוע האמור נפתח תיק חקירה כנגד המשיב וזה הושם במעצר; וכי האמור מהווה שינוי נסיבות שיש בו כדי להצדיק את הותרת המשיב במעצר. בהמשך לכך, ביום 9.8.2017, הורה בית המשפט (כב' השופטת ל' מרגולין-יחידי) על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים נגדו. נקבע כי באירוע מיום 6.8.2017 על נסיבותיו, שבגינו הוגש כתב אישום נגד המשיב, יש משום שינוי נסיבות מהותי המצדיק את הבקשה האמורה לעיון חוזר. ביום 17.8.2017 קיבל בית משפט זה (השופט (כתוארו אז) ח' מלצר והשופטים נ' סולברג ומ' מזוז) את ערר המבקשת ודחה את ערר המשיב בקבעו, בין היתר, כי בית משפט אינו מוסמך להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני ללא פיקוח אנושי (בש"פ 5364/17 מדינת ישראל נ' איינאו (17.8.2017)).

4. בחלוף 9 חודשים ומשטרם הסתיים ההליך העיקרי, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. ביום 7.9.2017 קיבל בית משפט זה (השופט נ' הנדל) את הבקשה. בית המשפט עמד, בין היתר, על כך שהמשיב תקף לכאורה את אשתו בעודו שתוי, שעה שהיה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני וזו מילאה תפקיד מרכזי במטלת הפיקוח כאמור, ובכך התערערה התאמת חלופת המעצר לעניינו (בש"פ 6783/17).

5. בחלוף התקופה האמורה הגישה המבקשת בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים - היא הבקשה שלפניי. נטען כי מסוכנותו של המשיב נלמדת מהעבירות המיוחסות לו ומתוצאותיהן; וכן כי זה הפר בעבר את תנאי שחרורו, נעצר פעם נוספת מאחורי סורג ובריח והוגש נגדו כתב אישום בגין תקיפת אשתו כמפורט לעיל. על יסוד האמור, טוענת המבקשת כי נוכח מסוכנות המשיב והקושי ליתן בו אמון - חלופת מעצר לא תסכון. אשר להתקדמות ההליך העיקרי בעניינו של המשיב, ציינה המבקשת כי עד כה התקיימו 4 דיוני הוכחות ונשמעו 9 עדים; וכן כי נקבעו שלושה דיוני הוכחות נוספים שבמהלכם צפויות להסתיים פרשות התביעה וההגנה (ימים 3.1.2018, 10.1.2018 ו-31.1.2018), כאשר מועדים לשמיעת סיכומי הצדדים ייקבעו לאחר סיום פרשת ההגנה. הוסף כי ביום 16.5.2017 יתר הנאשמים בפרשה הורשעו על פי הודאתם וכי ביום 27.9.2017 נגזר דינם.

6. בדיון שהתקיים לפניי התנגד המשיב לקבלת הבקשה. באת כוח המשיב טענה כי משבית המשפט המחוזי הרשיע וגזר את דינם של יתר הנאשמים בכתב האישום המתוקן, הוסטה בנסיבות העניין נקודת האיזון לטובת המשיב וגרסתו אשר לאירוע העבירה. לטענתה, ניהול פרשות התביעה וההגנה צפוי להימשך מעבר להערכת המבקשת ולחרוג ממועדי דיוני ההוכחות הקבועים נכון לעת זו, נוכח עדויות נוספות וצפייה בסרטוני וידאו רבים שיובאו בפני בית משפט קמא. כמו כן, עמדה באת כוח המשיב על העדר עברו הפלילי של המשיב ואורח החיים הנורמטיבי שניהל עד לאירוע נושא כתב האישום המתוקן; וכן התייחסה לאירוע התקיפה הנטען כנגד אשתו בציינה כי זו נבעה ממעצר המשיב תקופה ממושכת בפיקוח אלקטרוני בביתו שבעקבותיו "הקלחת רתחה". עוד התייחסה באת כוח המשיב למצבו הרפואי של המשיב ולכך שמעצרו מאחורי סורג ובריח מהווה הכבדה על מצב זה ועלול להזיק למשיב.

בתום הדיון הוריתי על הגשת התייחסותם של גורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר בנוגע לטיפול שניתן למשיב ולהתאמת מקום מעצרו נוכח מצבו הרפואי. בהודעה שהוגשה לבית משפט זה ביום 3.12.2017, עמד רופא מחוז המרכז בשירות בתי הסוהר על מצבו הרפואי של המשיב, על הטיפול אותו הוא מקבל, וציין כי "נמצא בתא עם אסיר אחד ואינו זקוק לשום תנאים מיוחדים מבחינה רפואית" (להלן: רופא המחוז וחוות הדעת).

7. לאחר שקילת טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, במסגרת דיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם - לו עומדת חזקת החפות - לחירות, לבין האינטרסים הנוגעים לשמירה על בטחונו של הציבור ותקינות ההליך הפלילי (ראו למשל בש"פ 7284/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (28.9.2017)). במסגרת זו נשקלים, בין היתר, המסוכנות הנשקפת מהנאשם; החשש מפני הימלטותו ממשמורת חוקית; חלוף הזמן מאז תחילת המעצר; וקצב ניהול ההליך העיקרי, לרבות זהות הגורם שאחראי על הימשכות ההליכים (בש"פ 7674/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 4 (10.10.2016)). בהחלטתו בבש"פ 6783/17 ציין השופט נ' הנדל כי "התוצאה של המשך מעצרו של המשיב הינה מתבקשת. תוצאה זו נגזרת, כך עולה, מהתנהגות המשיב, על אף ההזדמנויות שקיבל בהליך". אשר להתקדמות ההליך העיקרי - במועדי ההוכחות שנקבעו לחודש ינואר צפויים להסתיים - על פי הערכת המבקשת - פרשות התביעה וההגנה. בנסיבות אלה לא מצאתי כי נקודת האיזון שונתה במידה המצדיקה את שחרורו של המשיב לחלופה או את מעצרו בפיקוח אלקטרוני. כמו כן, בהינתן

האמור בחוות הדעת של רופא המחוז, לא מצאתי כי יש במצבו הרפואי של המשיב כדי לשנות מן התוצאה האמורה.

סוף דבר: הבקשה מתקבלת אפוא. מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 9.12.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 16197-09-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ו בכסלו התשע"ח (3.12.2017).

שׁוֹפֵט
